

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2025-2027

Rok akademicki 2025/2026

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Terapia logopedyczna przy neurodegradacjach
Kod przedmiotu*	LII.18
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Kierunek studiów	Logopedia z nauczaniem języka polskiego jako obcego
Poziom studiów	Studia II stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
2Rok i semestr/y studiów	rok I, semestr 2
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. prof. UR Agnieszka Myszka
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr hab. prof. UR Agnieszka Myszka i inni pracownicy Zakładu Onomastyki IPiD

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Warszt.	Liczba pkt. ECTS
2	15							15	4

1.2. Sposób realizacji zajęć

zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku)

Wykład: zaliczenie bez oceny

Warsztaty: zaliczenie na ocenę

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Wiedza z zakresu neuroanatomii i neurofizjologii, podstawowe wiadomości z neuropsychologii, znajomość deficytów językowych występujących u osób dorosłych o typie afazji i/lub dysartrii.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE**3.1 Cele przedmiotu**

C ₁	zapoznanie studentów z istotą chorób neurozwyrodnieniowych;
C ₂	wykształcenie umiejętności rozpoznawania zaburzeń językowych u pacjentów z chorobami neurodegeneracyjnymi;
C ₃	wykształcenie umiejętności wdrożenia metod terapii neurologopedycznej zgodnej z potrzebami pacjenta i obecnym deficytem językowym.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Student/ka zna systemy klasyfikacyjne chorób neurozwyrodnieniowych i podstawowe grupy otępień. Zna metodologię postępowania logopedycznego w przypadkach głębokich zaburzeń w rozwoju mowy; zna zasady diagnostyki logopedycznej czynności prymarnych i odruchów orofacjalnych oraz postępowania rehabilitacyjnego w zaburzeniach połykania. W pogłębionym stopniu zna mechanizmy działania, zalety i skutki uboczne terapii logopedycznej prowadzonej różnymi metodami i technikami. Rozumie zasady funkcjonowania sprzętu i aparatury stosowanych w terapii logopedycznej.	K_Wo1 E.1L.W1 E.2L.W1
EK_02	Student/ka zna i rozumie zagadnienia tyflogopedii; metody wychowania słuchowego i językowego oraz rewalidacji indywidualnej; rozumie psychologiczno-pedagogiczne oraz neurologiczne uwarunkowania rozwoju i dezintegracji języka.	K_Wo6
EK_03	Student potrafi stosować tyflogopedię, planować i realizować postępowanie rehabilitacyjne w zaburzeniach połykania, właściwie dobierając testy diagnostyczne, pomoce terapeutyczne, metody, środki; świadomie korzystać z dostępnych źródeł krytycznie oceniając ich przydatność dla terapii konkretnego pacjenta. Uwzględnia przy tym: medyczne oraz językoznawcze podstawy logopedii.	K_Uo1 E.1L.U2. E.2L.U1
K_Ko2	Student/ka jest gotów do podejmowania wielokierunkowych działań terapeutycznych w środowisku społecznym. Rozumie problematykę etyczną związaną z odpowiedzialnością za trafność postępowania logopedycznego i ma wysoką samoświadomość odpowiedzialności za swoje działania; efektywnie organizuje własną pracę i krytycznie ocenia sposób wykonania podjętych działań, jest kreatywny.	K_Ko2

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Definicja starości i występujące trudności językowe oraz poznawcze u osób w wieku podeszłym.
Systemy klasyfikacyjne chorób neurozwyrodnieniowych.
Typy otępień.
Charakterystyka otępień korowych.

Charakterystyka otępień podkorowych.
Omówienie najczęściej występujących chorób o podłożu neurozwyrodnieniowym.
Charakterystyka afazji w przebiegu chorób neurodegeneracyjnych.
Charakterystyka dysartrii w przebiegu chorób neurodegeneracyjnych.

B. Problematyka ćwiczeń, konwersatoriów, laboratoriów, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Sposoby diagnozowania zaburzeń mowy u pacjentów z chorobami neurodegeneracyjnymi.
Omówienie podstawowych narzędzi diagnostycznych stosowanych do oceny funkcji językowych i poznawczych u pacjentów z chorobami neurozwyrodnieniowymi.
Analiza przykładowych wyników badań w kontekście zaplanowania terapii neurologopedycznej.
Planowanie terapii logopedycznej u pacjentów z chorobami neurodegeneracyjnymi.
Metody terapii neurologopedycznej pacjentów z chorobami neurozwyrodnieniowymi.

3.4 Metody dydaktyczne

<u>Wykład:</u> <ul style="list-style-type: none"> • prezentacja multimedialna, • metody poglądowe, • metoda podająca. 	<u>Warsztaty:</u> <ul style="list-style-type: none"> • pogadanka, • filmy instruktażowe, • metoda problemowa, • praca w grupach.
--	--

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	Udział w dyskusji na zajęciach, udzielanie ustnych odpowiedzi obejmujących zadania i zagadnienia teoretyczne oraz praktyczne ujęte w treściach modułu podczas wykładów i ćwiczeń.	wykl. warszt.
EK_02	Zaplanowanie modułu terapeutycznego dla pacjenta z określonym typem otępienia i zaburzeniami językowymi. Obserwacja ciągła w czasie ćwiczeń.	wykl. warszt.
EK_03	Obserwacja w czasie zajęć i konsultacji indywidualnych	wykl. warszt.
EK_04	Obserwacja w czasie zajęć i konsultacji indywidualnych	wykl. warszt.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Wykład: <u>Zaliczenie bez oceny</u> Warunkiem uzyskania zaliczenia jest czytanie literatury przedmiotu oraz czynny udział w dyskusjach po wykładzie. Efekty uczenia się w zakresie treści z wykładu są też weryfikowane na kolokwium końcowym w czasie warsztatów.

Warsztaty:Zaliczenie z oceną

Ocena końcowa jest wypadkową ocen częściowych, które student otrzymuje za:

- Zadania wykonywane w domu (waga 1)
- Zadania wykonywane na zajęciach (waga 1)
- Aktywny udział w zajęciach – jedna ocena za cały semestr (waga 2)
- Napisanie kolokwium końcowego (waga 3)

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	5
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta	65 (przygotowanie do zajęć, kolokwium, napisanie referatu, czytanie literatury, wykonywanie bieżących zadań itp.)
SUMA GODZIN	100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	4

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	<i>Nie dotyczy</i>
zasady i formy odbywania praktyk	<i>Nie dotyczy</i>

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

- Darby D., Walsh K., *Neuropsychologia kliniczna Walsha*, GWP.
- Krzyżowski J., *Psychogeriatra*, Wydawnictwo Medyk.
- Felten D.L., *Atlas neuroanatomii i neurofizjologii Nettera*, Wydaw. Urban i Partner.
- Pąchalska M., *Rehabilitacja neuropsychologiczna*, UMCS.

Literatura uzupełniająca:

- Zyss T. (red.), *Leczenie zespołów otępiennych*, Urban i Partner.
- Sobów T., Sławek J., *Zaburzenia poznawcze i psychiczne w chorobie Parkinsona i innych zespołach parkinsonowskich*, Continuo.
- Mace, P.V., Rabins N.L., *36 godzin na dobę*, Medipage.
- Friedman A., *Choroba Parkinsona – mechanizmy, rozpoznawanie, leczenie*, Czelej.